12/07/2023

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων για τους Αγίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο: Να μιμηθούμε την αναστροφή και την μετάνοιά τους (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η μνήμη των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου (με το παλαιό εορτολόγιο Τετάρτη 29 Ιουνίου / 12 Ιουλίου 2023) εορτάστηκε στον ομώνυμο Ιερό Ναό Καπερναούμ που ιδρύθηκε από τον Μακαριστό Πατριάρχη Ιεροσολύμων κυρό Δαμιανό το 1931. Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε της θείας Λειτουργίας.

“Αξιοσημείωτο είναι ότι το αποστολικό κήρυγμα και η Χριστιανική διδασκαλία τόσο του Παύλου όσο και του Πέτρου δεν περιορίσθηκε μόνο στους Ιουδαίους,

*αλλά κυρίως στα **έθνη**, δηλαδή στους ειδωλολάτρες, ακολουθώντας το παράγγελμα του Κυρίου λέγοντος: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος», (Ματθ. 28,19). Ο ιερώτατος Παύλος ομολογεί ότι κλήθηκε από τον Θεό «ίνα ευαγγελίζωμαι αυτόν [τον Υιόν Αυτού] εν τοις έθνεσιν» (Γαλ. 1,16)”,* υπογραμμίζει μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Μακαριώτατος.

*“Όντως, αγαπητοί μου αδελφοί, ο θείος Παύλος δόξασε, τίμησε την διακονία του στα έθνη κηρύσσοντας και συγχρόνως αποδεικνύοντας ότι ο ενσαρκωθείς και ενανθρωπήσας Θεός Λόγος, ο Υιός του Θεού Κύριος Ιησούς Χριστός είναι « **το φως του κόσμου**» (Ιωάν. 14,6) και η **ελευθερία**· «ου δε το Πνεύμα Κυρίου, εκεί ελευθερία» (Β΄ Κορ. 3,17). Γαι αυτό και κηρύττει ο Παύλος λέγοντας: «Η γαρ σοφία του κόσμου τούτου μωρία παρά τω Θεώ εστι», (Α΄ Κορ. 3,19). Παρομοίως κηρύττει και ο Πέτρος λέγων: «Ου γαρ σεσοφισμένοις μύθοις εξακολουθήσαντες εγνωρίσαμεν υμίν την του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού δύναμιν και παρουσίαν, αλλ’ επόπται γενηθέντες της εκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πετρ. 1,16)”,* επεσήμανε.

Ακόμη, είπε ότι τιμώντας τους Αγίους Αποστόλους, καλούμαστε να μιμηθούμε «την αναστροφήν αυτών», την μετάνοια, όπως μας προτρέπει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.

Συλλειτούργησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριάκος και ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, ο Αρχιμανδρίτης Σύλλας και Αραβόφωνοι Ιερείς των ομόρων περιοχών της Γαλιλαίας, ο Αρχιδιάκονος Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Δοσίθεος. Έψαλλε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων Αριστόβουλος και η χορωδία του Μπερ Σέβα ελληνιστί, ρωσιστί, αραβιστί και ρουμανιστί δεξιά και η χορωδία της Άκκρης, εκλιπόντος του π. Φιλοθέου.

Συμμετείχαν πολλοί πιστοί, Ελληνόφωνοι, Ρωσόφωνοι από τη Γαλιλαία και άλλοι πιστοί.

Παρακάτω ολόκληρο το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

«Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τήν κορυφήν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καί Παῦλον τούς θείους, τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τούς κήρυκας τῆς πίστεως, τάς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τούς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τούς στύλους, καί καθαιρέτας τῆς πλάνης», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ πάνσεπτος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου χάρις συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἁγιογραφικῆς παραλίου πόλεως Καπερναούμ, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν μνήμην αὐτῶν.
Οἱ πρωτοκορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων Πέτρος καί Παῦλος τιμῶνται ἰδιαιτέρως ὑπό τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, διότι οὗτοι ἐκλήθησαν παρ’ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ὁ μέν πέτρα τῆς πίστεως, «κἀγώ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος, καί ἐπί ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τήν ἐκκλησίαν, καί πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18), ὁ δέ σκεῦος ἐκλογῆς, «εἶπε δέ πρός αὐτόν ὁ Κύριος· πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τό ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων υἱῶν τε ᾽Ισραήλ», (Πράξ. 9,15).

Ἀμφότεροι οἱ κορυφαῖοι ἦσαν πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί θείας Χάριτος, ὡς καί οἱ λοιποί Ἀπόστολοι, ἀλλ’ ὅμως ὁ μέν Πέτρος ὡμολόγησεν τήν Θεότητα καί Υἱότητα τοῦ Ἰησοῦ εἰπών: «Σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16,16). Διά τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου [ὁ υἱός] «γνήσιον αὐτόν ὡμολόγησεν Υἱόν, φύσει καί κυρίως Υἱόν τοῦ Θεοῦ», ἑρμηνεύει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. «Οὐκ εἶπε χωρίς τοῦ ἄρθρου, ἀλλά μετά τοῦ ἄρθρου ὁ Υἱός, τοὐτέστιν αὐτός ἐκεῖνος ὁ εἷς καί μόνος… ὁ ἐξ ἀυτῆς τῆς οὐσίας τοῦ Πατρός γεννηθείς», σχολιάζει ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος.

Ὁ δέ Παῦλος ἔλαβεν ἰδιαίτερα χαρίσματα καί ἀποκαλύψεις παρά τοῦ Θεοῦ ὡς μαρτυρεῖ οὗτος λέγων: «οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρό ἐτῶν δεκατεσσάρων· … καί οἶδα τόν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεός οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ρήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι», (Β΄ Κορ. 12, 2-4).

Ἡ ὑπό τοῦ Πέτρου ὀρθή διακήρυξις περί τῆς πίστεως καί ὁμολογίας αὐτοῦ εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀπετέλεσε τήν πέτραν, ἐπί τῆς ὁποίας θά ᾠκοδομεῖτο ἡ Ἐκκλησία, ἡ κιβωτός τῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν σωτηρίας, «περί ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καί ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περί τῆς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες» (Α΄ Πέτρ. 1, 9-10) ὡς κηρύττει ὁ θεσπέσιος Πέτρος.

Ἡ δε ὑπό τοῦ θείου Παύλου διακήρυξις: «εἰ δέ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδέ Χριστός ἐγήγερται· εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15, 13-14) ἀπετέλεσε τόν θεμέλιον λίθον, ἐπί τοῦ ὁποίου τεθεμελίωτο ἡ ὑπό τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐν

Ἁγίῳ Πνεύματι διατυπωθεῖσα καί ἐν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις ἀποστολικῶς, θεολογικῶς καί δογματικῶς περιχαρακωθεῖσα πίστις εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, συμφώνως προς τόν «τύπον διδαχῆς» (Ρωμ. 6,17), τόν ἀκριβῆ δηλονότι κανόνα τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ὡς λέγει ὁ μέγας Παῦλος.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι τό ἀποστολικόν κήρυγμα καί ἡ Χριστιανική διδασκαλία τόσον τοῦ Παύλου ὅσον καί τοῦ Πέτρου δέν περιωρίσθη εἰς μόνον τούς Ἰουδαίους, ἀλλά κυρίως εἰς τά ἔθνη, δηλαδή τούς εἰδωλολάτρας, συμφώνως τῷ παραγγέλματι τοῦ Κυρίου λέγοντος: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», (Ματθ. 28,19). Ὁ ἱερώτατος Παῦλος ἐν προκειμένῳ ὁμολογεῖ ὅτι ἐκλήθη ὑπό τοῦ Θεοῦ, «ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτόν [τόν Υἱόν Αὐτοῦ] ἐν τοῖς ἔθνεσιν» (Γαλ. 1,16). Προσέτι δέ δηλώνει εἰς τούς ἐξ ἐθνῶν Χριστιανούς λέγων: «Ὑμῖν γάρ λέγων τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ’ ὅσον μέν εἰμι ἐγώ ἐθνῶν ἀπόστολος τήν διακονίαν μου δοξάζω», (Ρωμ. 11,13).

Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ θεῖος Παῦλος ἐδόξασε, τοὐτέστιν ἐτίμησε τήν διακονίαν του εἰς τά ἔθνη κηρύσσοντας καί συγχρόνως ἀποδεικνύοντας ὅτι ὁ ἐνσαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Κύριος δέ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 14,6) καί ἡ ἐλευθερία· «οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β΄ Κορ. 3,17). Διό καί κηρύττει ὁ Παῦλος λέγων: «Ἡ γάρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρά τῷ Θεῷ ἐστι», (Α΄ Κορ. 3,19). Παρομοίως κηρύττει καί ὁ Πέτρος λέγων: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ’ ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1,16).

Αὐτόπται μάρτυρες καί θεωροί τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος τῆς δόξης, δηλονότι τοῦ Θεοῦ, ἐγένοντο τόσον ὁ Πέτρος ὅσον καί ὁ Παῦλος, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα μετανοίας διά τούς ἁμαρτάνοντας, ὡς ἐναργέστατα ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας:

«Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τούς διττούς Ἀποστόλους σου, τόν μέν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καί μετεγνωκότα, τόν δέ κηρύγματι τῷ σῷ, ἀντιταξάμενον καί διώξαντα, καί ἅμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες σήμερον τούς τῶν Ἀποστόλων πρωτοθρόνους καί τῆς Οἰκουμένης διδασκάλους, καλούμεθα ἵνα μιμηθῶμεν «τήν ἀναστροφήν αὐτῶν», τοὐτέστιν τήν μετάνοιαν, ὡς προτρέπει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, δεόμενοι αὐτῶν πρεσβεύειν μετά τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἀνακαινίσας τήν Μονήν καί ἁγιογραφήσας τόν Ναόν μοναχός Εἰρήναρχος παρέθεσε δεξίωσιν καί ἑόρτιον τράπεζαν μετ’ ἰχθύων ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος.